

Decizia nr. 2004

**ROMÂNIA ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Dosar nr. 2826/2/2012

Ședința publică de la 30 aprilie 2014

Președinte: X

X

- Judecător

- Judecător

- Judecător

- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat .X.. împotriva Sentinței civile nr. .X.din 3 octombrie 2012 a Curții de Apel.X.- Secția a VUI-a Contencios Administrativ și Fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenta- reclamantă .X., reprezentată de avocat .X., și intimatele-pârâte A.N.A.F.-Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., reprezentate de consilier juridic .X..

Procedura legal îndeplinită.

Magistratul asistent a prezentat referatul cauzei, învederând faptul că recursul a fost declarat și motivat cu respectarea termenului prevăzut de lege, legal timbrat, că intimata-pârâtă A.N.A.F. a depus, prin serviciul registratură, întâmpinare, comunicată recurentei, și că recurenta- reclamantă a depus, prin serviciul registratură, concluzii scrise, comunicate intimatelor-pârâte.

Nefiind cereri de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților asupra recursului.

Recurenta-reclamantă, prin avocat, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, pentru argumentele prezentate în scris.

Intimatele-pârâte, prin consilier juridic, solicită respingerea recursului, ca nefondat, și menținerea sentinței de fond, în sensul respingerii acțiunii, ca neîntemeiată. Apreciază că în mod corect prima instanță a reținut faptul că actele contestate de reclamantă sunt temeinice și legale.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul acțiunii deduse judecății

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel.X.- Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal, la data de 4 aprilie 2012, reclamanta .X.. a chemat în judecată pe pârâtele Autoritatea Națională a Vămir-Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale (actuală Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X.) și Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de Soluționare a Contestatiilor, solicitând anularea Deciziei nr..X./10.05.2011 privind calculul sumelor prevăzute prin titlul executoriu emise de Autoritatea Națională a Vămir-Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale și anularea Deciziei nr.429/19.10.2011 emise de A.N.A.F.-Direcția Generală de Soluționare a Contestatiilor.

În motivarea în fapt a acțiunii, reclamanta a arătat, în esență, că D.M.B.A.O.V. a calculat în mod nelegal dobânzi asupra unor sume confiscate, cu încălcarea flagrantă a art. 119 alin.(2) din Codul de procedură fiscală. Astfel, prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X/20.03.2009, s-a dispus, ca sancțiune complementară prevăzută de art. 220 alin.(2) lit. a) Cod procedură fiscală, confiscarea sumelor rezultate din contravenție, respectiv suma de .X.lei, reprezentând contravaloarea reală a produselor livrate, din care .X.lei reprezentând accize și .X.lei reprezentând T.V.A.

Prin urmare, sumele asupra cărora pârâta a calculat dobânzi reprezintă sume confiscate prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. .X./20.03.2009, contrar art. 119 alin.(2) din Codul de procedură fiscală.

Reclamanta învederează că a formulat plângere contravențională împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor menționat, care suspendă de drept executarea potrivit art. 32 alin.(2) din O.G. nr. 2/2001. Arată că este nelegală calcularea de dobânzi pe perioada soluționării de către instanță prin hotărâre irevocabilă a litigiului având ca obiect plângerea contravențională, atât timp cât executarea procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor era suspendată *ope legis*.

Suține că pe perioada suspendării de drept a executării obligației principale, asupra căreia au fost calculate dobânzile contestate, s-au aplicat prevederile art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003. Or, ca urmare a formulării plângerii contravenționale împotriva procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, executarea a fost suspendată de drept între momentul declarării și momentul soluționării irevocabile a plângerii. Pe perioada suspendării de drept a executării, obligațiile fiscale principale nu se datorează, nefiind obligații fiscale exigibile, motiv pentru care încetează și orice formă de executare silită.

Mai arată că D.M.B.A.O.V. a calculat în mod nelegal dobânzi asupra unor sume reprezentând T.V.A. Prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009, a fost sancționată pentru un transfer de produse accizabile între două puncte de lucru ale societății, astfel încât, nefiind vorba de o vânzare-cumpărare, ci de un transfer intern, nu se poate vorbi de T.V.A.

Sușține că motivele de nulitate pe care le-a invocat în contestația formulată împotriva Deciziei nr. .X./10.05.2011, nu au făcut obiectul controlului instanței de judecată care a soluționat plângerea formulată împotriva procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. .X./20.03.2009.

Subliniază că în cauză, nu se poate invoca autoritatea de lucru judecat, în condițiile în care lipsește unul din cele trei elemente obligatorii (părți, obiect și cauză), respectiv obiectul plângerii contravenționale este diferit de obiectul contestației formulate împotriva Deciziei nr. .X./10.05.2011. În plus, pentru a putea fi invocată autoritatea de lucru judecat, este necesar ca în ambele cauze să se fi invocat exact aceleași argumente, care să fi fost supuse controlului instanței și în privința cărora să se fi pronunțat o prima hotărâre judecătorească irevocabilă, situație care nu se regăsește în speță.

2. Apărările pârâților și procedura derulată în fața primei instanțe

Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâta Autoritatea Națională a Vămile-Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale a invocat excepția autorității de lucru judecat, în raport de Sentința civilă nr..X./05.03.2010 pronunțată de Judecătoria .X., rămasă irevocabilă prin Decizia civilă nr. X/20.01.2011 a Tribunalului .X..

Pe fondul cauzei, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, motivat de faptul că instanța a statuat irevocabil asupra legalității Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009 și a procesului-verbal nr..X./20.03.2009, care constituie anexa acestuia, împrejurare fără de care nu se mai poate solicita instanței reanalizarea legalității actualizării accesoriilor aferente accizelor și T.V.A. până la data executării obligației de plată.

Pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat, prin întâmpinare, respingerea cererii reclamantei, ca nefondată.

3. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința civilă nr..X.din 3 octombrie 2012, Curtea de Apel.X.a respins excepția autorității de lucru judecat invocată de pârâta Autoritatea Națională a Vămile-Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale și a respins acțiunea reclamantei .X., în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Națională a Vămile-Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale și Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, ca neîntemeiată.

În ce privește excepția autorității de lucru judecat, s-a apreciat că nu sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 163 alin.(I) Cod procedură civilă, pentru că obiectul plângerii contravenționale analizate în dosarul nr..X./281/2009 al Judecătoriei .X. este diferit de cel al contestației formulate împotriva Deciziei nr..X./10.05.2011 emise de Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale și pentru că argumentele invocate de reclamantă în susținerea plângerii contravenționale sunt diferite de cele prezentate în

această cauză, nefiind supuse controlului instanțelor de judecată care au soluționat în fond și în recurs plângerea contravențională.

Pe fondul cauzei, a reținut prima instanță că prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009 întocmit de Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale, reclamanta a fost sancționată cu amendă în valoare de .X.lei pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.220 alin.(l) lit. a) din Codul de procedură fiscală, dispunându-se confiscarea sumelor rezultate din contravenție, respectiv .X.lei contravaloarea reală a produselor livrate, .X.lei majorări de întârziere pentru neplata accizelor și .X.lei majorări de întârziere pentru neplata T.V.A.

Plângerea contravențională formulată de reclamantă împotriva Procesului-verbal nr..X./20.03.2009 a fost respinsă ca neîntemeiată prin Sentința civilă nr..X./05.03.2010 pronunțată de Judecătoria .X., în dosarul nr..X./281/2009, rămasă irevocabilă.

Prin Decizia nr..X./10.05.2011 privind calculul sumelor prevăzute prin titlu executoriu emis în baza Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009, organele vamale au calculat în sarcina reclamantei, în temeiul art.119 alin.(l) și art.120 din Codul de procedură fiscală, dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X.lei aferente accizelor și T.V.A., pentru neachitarea la scadență a obligațiilor de plată.

Debitele principale asupra cărora au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere pentru perioada 21.03.2009 - 31.01.2011 au fost individualizate în Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009.

A apreciat Curtea că susținerile reclamantei, în sensul nelegalității calculării de dobânzi asupra sumelor confiscate, nu pot fi reținute, având în vedere că dobânzile și penalitățile de întârziere calculate de organele vamale sunt aferente sumelor datorate de societate, respectiv T.V.A. și accize, și nu privesc sumele confiscate.

În cuprinsul Procesului-verbal nr..X./20.03.2009, ce constituie anexă la Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009, s-a stabilit că sumele reprezentând majorări pentru neplata accizelor și T.V.A. aferente vor fi plătite prin adăugare a majorărilor pentru fiecare zi de întârziere, de la 21.03.2009 până la data la care societatea depune ordinele de plată.

S-a mai apreciat nefondată afirmația reclamantei, în sensul nelegalității calculării de dobânzi pe perioada soluționării de către instanță, prin hotărâre irevocabilă, a plângerii contravenționale, întrucât dispozițiile art.32 alin.(2) din O.G. nr.2/2001 nu prevăd suspendarea de drept a executării deciziei privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu.

4. Recursul exercitat în cauză

Împotriva sentinței civile nr..X.din 3 octombrie 2012 pronunțată de Curtea de Apel.X.- Secția a VUI-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamanta .X.. a declarat recurs

întemeiat pe art.20 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și pe art.304 pct.9 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă.

La un prim motiv de recurs, susține recurenta-reclamantă că prima instanță a interpretat și aplicat greșit prevederile art.119 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, care dispun în mod imperativ că nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele confiscate.

Accizele și taxa pe valoarea adăugată asupra cărora s-au calculat dobânzi în mod nelegal sunt incluse în sumele confiscate prin Procesul- verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009, astfel cum rezultă din acesta și din anexa la procesul-verbal, în care este prezentat detaliat modul de compunere al sumei intitulată „contravaloarea reală a produselor livrate”.

Invocă recurenta puterea de lucru judecat a Deciziei nr.X/2009, irevocabilă, pronunțată de Curtea de Apel .X. - Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal, care a statuat asupra nelegalității calculării de dobânzi asupra tuturor sumelor confiscate de care Agenția Națională de Administrare Fiscală, în baza unui proces-verbal de contravenție menținut de instanțele judecătorești, prin respingerea în mod irevocabil a plângerii contravenționale.

Continuă recurenta, la al doilea motiv de recurs, că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat prevederile art.32 alin.(2) și art.34 alin.(2) din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Față de aceste dispoziții legale, de la data depunerii plângerii contravenționale (15.04.2009) și până la soluționarea irevocabilă a litigiului având ca obiect plângerea contravențională, respectiv până la data de 20.01.2011, executarea procesului verbal de contravenție a fost suspendată de drept. În aceste condiții, în mod eronat și fără temei legal, au fost stabilite dobânzi în quantum de .X.lei, pentru perioada în care obligația fiscală principală a fost suspendată.

Invocă recurenta, în sprijinul afirmațiilor sale, cele statuate, cu putere de lucru judecat, prin Deciziile nr.X/11.10.2006 și nr.X/25.01.2008, irevocabile, pronunțate de înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că, atât timp cât obligația de plată este suspendată de instanța de judecată, pe perioada suspendării nu se pot pretinde și calcula dobânzi.

5. Apărările formulate în fața instanței de recurs

Intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat, apreciind că, în speță, sunt aplicabile prevederile art.119 alin.(l) și art.120 din Codul de procedură fiscală și că susținerile recurteii nu pot fi reținute, întrucât dobânzile și penalitățile de întârziere calculate sumelor datorate de societate - accize și TVA - și nu privesc sumele contestate.

II. Decizia instantei de recurs

1. *Înalta Curte*, analizând recursul, în raport cu sentința atacată, materialul probator și dispozițiile legale incidente în cauză, inclusiv cu cele ale art. 304¹ Codul de procedură civilă, *apreciază că este fondat*.

Litigiul dedus judecății are ca obiect exercitarea controlului de legalitate cu privire la Decizia nr..X./10.05.2011, privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, și la Decizia nr.429/19.10.2011, prin care a fost respinsă contestația administrativă formulată împotriva Deciziei nr..X./10.05.2011.

Prin Decizia nr..X./10.05.2011 au fost calculate dobânzi aferente obligației de plată a sumei de .X.lei reprezentând accize și a sumei de .X.lei reprezentând T.V.A., pentru perioada 21.03.2009 - 31.01.2011, în temeiul art.119 alin.(l) și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Problema esențială care se impune a fi dezlegată în cauză vizează interpretarea și aplicare a prevederilor art.119 alin.(2) din Codul de procedură fiscală conform căroră:

„Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei”.

Obligația de plată a sumei de .X.lei reprezentând accize și a sumei de .X.lei reprezentând T.V.A. a fost stabilită prin Procesul- verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr..X./20.03.2009, menținut urmare a respingerii plângerii contravenționale, în mod irevocabil.

Aceste sume constituie două dintre elementele componente ale sumei de .X.lei, *sumă confiscată* prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, cu titlu de „contravaloare reală a produselor livrate”, concluzie care rezultă din analiza conținutului procesului-verbal nr..X./20.03.2009, care face parte integrantă din procesul-verbal de contravenție nr..X./20.03.2009, în care este prezentată componenta sumei confiscate de .X.lei, accizele în valoare totală de .X.lei fiind înscrise în coloana nr.4 - „Accize” din tabelul aflat la pag.4, iar taxa pe valoare adăugată în valoare totală de .X.lei fiind menționată în coloana nr.5 - „TVA” din același tabel.

Procedând la calcularea de dobânzi aferente sumelor de menționate, prin Decizia nr..X./10.05.2011, organele vamale au încălcat dispozițiile imperative ale art.119 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform căroră nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele confiscate.

De asemenea, menținând actele administrative fiscale contestate, prima instanță a interpretat și aplicat eronat dispozițiile legale enunțate, reținând, în special, faptul că „dobânzile și penalitățile de întârziere calculate de către organele vamale sunt aferente sumelor datorate de societate, respectiv T.V.A. și accize, și nu privesc sumele confiscate”.

Față de rațiunile expuse, se constată întemeiată critica recurenței privitoare la aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor art.119 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, reținându-se și faptul că acest aspect a fost dezlegat, irevocabil, prin Decizia nr. Xdin 12 noiembrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Contencios Administrativ și Fiscal pronunțată într-o speță similară.

În acest context, nu se mai impune analiza celui de-al doilea motiv de recurs, elementul de nelegalitate reținut fiind suficient pentru anularea integrală a deciziilor contestate.

2. Temeiul legal al soluției instanței de recurs

Pentru considerentele arătate, în temeiul art.20 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și art.312 alin.(l) și (3) Cod procedură civilă, se va dispune admiterea recursului, modificarea în parte a sentinței recurate, în sensul admiterii acțiunii formulate de reclamanta .X.. și anulării deciziilor contestate, urmând a fi menținute dispozițiile privind respingerea excepției autorității de lucru judecat, neatacate cu recurs de autoritățile pârâte.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamanta .X.. împotriva sentinței civile nr..X.din 3 octombrie 2012 a Curții de Apel.X.- Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal.

Modifică în parte sentința recurată în sensul că:

Admite acțiunea formulată de reclamanta .X..

Anulează Decizia nr..X./10.05.2011 emisă de Autoritatea Națională a Vămilelor-Direcția Municipiului.X.pentru Accize și Operațiuni Vamale și Decizia nr.429/19.10.2011 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală-Directia Generală de Soluționare a Contestatiilor.

Menține dispozițiile sentinței recurate privitoare la respingerea excepției autorității de lucru judecat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 30 aprilie 2014.